

LUCRARE PRACTICĂ NR. 7

Potrivit Legii nr. 82/1991 a contabilității, republicată, contabilitatea valorilor materiale se ține cantitativ și valoric sau numai valoric prin folosirea **inventarului permanent** sau a celui **intermitent**.

Metoda inventarului intermitent, care poate fi aplicată în unitățile patrimoniale mici și mijlocii, constă în stabilirea ieșirilor de stocuri și înregistrării lor în contabilitate pe baza inventarierii mijloacelor circulate materiale la finele perioadei. În acest caz, ieșirile se determină ca diferență între valoarea stocurilor finale determinate pe baza inventarierii, relația de calcul fiind următoarea:

$$E = S_i + I - S_f, \quad (1)$$

în care:

- E reprezintă valoarea ieșirilor;
- S_i - valoarea stocurilor inițiale;
- I - valoarea intrărilor;
- S_f - valoarea stocurilor finale, stabilite prin inventariere.

În condițiile folosirii inventarului intermitent, organizarea și conducerea contabilității interne a stocurilor este mai puțin complexă, întrucât este eliminată întocmirea documentelor de evidență a ieșirilor de stocuri, cât și operarea lor în documentele de evidență a stocurilor. Pe de altă parte, însă, acest sistem impune inventarieri faptice la intervale scurte de timp, uneori greu de realizat. Un **avantaj** al folosirii acestei metode constă în faptul că acest tip de inventar este mai simplu și mai puțin costisitor decât inventarul permanent. Intrările de bunuri materiale din cursul perioadei de gestiune sunt înregistrate direct în conturile de cheltuieli corespunzătoare (6XX), renunțându-se la conturile de stocuri (3XX).

În situația utilizării **inventarului intermitent**, recalcularea stocurilor scriptice după fiecare intrare nu mai este posibilă. La sfârșitul fiecărei perioade de gestiune se stabilesc stocurile finale prin inventariere și se înregistrează în conturile de stocuri, concomitent cu micșorarea cheltuielilor. Aceste stocuri finale vor deveni stocuri inițiale ale perioadei de gestiune următoare și acestea se vor anula prin includerea lor pe cheltuieli la începutul perioadei de gestiune viitoare.

Inventarul intermitent are și **dezavantaje**. Astfel, o eroare sau o omisiune la inven-

tarierea stocurilor la finele perioadei de gestiune poate genera informații false pentru conturile de stocuri.

Exemplul 1: conform facturii și a notei de intrare-recepție din 10.06.N se înregistrează în contabilitatea unei societăți de panificație achiziționarea unei cantități de făină în valoare de 35.000 lei, TVA 19%:

%	=	401	41.650,00
601		„Furnizori”	35.000,00
„Cheltuieli cu materiile prime”			
4426			6.650,00
„TVA deductibilă”			

- pe baza inventarului se constată, la 30.06.N, materii prime nefolosite în sumă de 400 lei:

301	=	601	400,00
„Materii prime”		„Cheltuieli cu materiile prime”	

- închiderea, pe 30.06.N, a contului de cheltuieli cu materiile prime:

121	=	601	34.600,00
„Profit sau pierdere”		„Cheltuieli cu materiile prime”	

- preluarea la 01.07.N a materiilor prime nefolosite în luna precedentă:

601	=	301	400,00
„Cheltuieli cu materiile prime”		„Materii prime”	

APLICAȚII PROPUSE

1. Se înregistrează pe 18.01.N achiziția de ambalaje în valoare de 4.760 lei, TVA inclus, în cursul lunii ianuarie consumându-se 40% din aceste bunuri. Pe 07.02.N entitatea mai achiziționează ambalaje în valoare de 6.000 lei, TVA 19% și consumă toate ambalajele achiziționate în luna ianuarie. Să se înregistreze în contabilitate aceste aspecte pentru lunile ianuarie și februarie anul N, inclusiv închiderea contului de cheltuieli la sfârșitul fiecărei luni.

2. Societatea comercială „X” S.R.L., care are profil agricol, înregistrează pe 20.03.N achiziția de fân în valoare de 5.000 lei, TVA 19%. În cursul lunii martie firma consumă 30% din aceste bunuri. Pe 05.04.N entitatea mai achiziționează astfel de bunuri în valoare de 8.330 lei, TVA inclus. În luna aprilie se consumă 70% din fânul existent. Să se înregistreze în contabilitate aceste aspecte pentru lunile martie, aprilie și mai anul N, inclusiv închiderea contului de cheltuieli la sfârșitul primelor două luni.